

AJUNTAMENT D'AVIÀ

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA CORRESPONENT AL PLE MUNICIPAL DEL DIA 21 DE NOVEMBRE DE 2016

Núm.: 7/16

Data: 21 de novembre de 2016

Hora d'inici: 21:04

Hora de finalització: 21:35

Assistents:

- Patrocini Canal i Burniol (SA) (alcaldessa)
- Ramon Gangoells i Vilardell (SA)
- Elisenda Martí i Valls (SA)
- Carles Navarro i Solsona (SA)
- Josep Subirana i Jové (ERC)
- Mai Alsina i Galán (ERC)
- Adrià Rebolledo i Garcia (ERC)
- Llorenç Altozano Sevilla (CiU)
- Marc Graus i Ballús (CiU)
- Francesc Mas i Vidal (CiU)

Secretari:

- Ramon Xandri i Badia

Justifica la inassistència:

- Albert Caellas i Cardona (SA)

La Sra. alcaldessa declara oberta la sessió i es passa a debatre els assumptes de l'ordre del dia:

2 – INFORMACIÓ SOBRE DECRETS D'ALCALDIA

S'informa al Ple que des de l'última sessió plenària ordinària, s'han dictat les següents resolucions d'alcaldia:

- 77/16, de 21 de setembre, atorgant 2 llicències d'obres:

Exp. 33/16 – Jordi Puigbó Teixidor, per arranjar tub de xemeneia a Ca la Rosa.

Exp. 34/16 – Josep Dot Camprubí, per reforma de bany al C. Sanglas, 17 de la Plana.

- 78/16, de 28 de setembre, incorporant a la nòmina de setembre els complements de dedicació especial i de festius.
- 79/16, de 30 de setembre, extingint el contracte de la Sra. M. Lurdes Pujals i establint una indemnització pels anys treballats.
- 80/16, de 3 d'octubre, denegant l'assabentat demanat per la Sra. M. Esther Garcia, per ampliar la capacitat del nucli zoològic del Puig d'Obiols.
- 81/16, de 4 d'octubre, aprovant 5 liquidacions de la taxa per parades situades a la via pública, corresponent al 3r. trimestre de 2016.
- 82/16, de 4 d'octubre, aprovant 3 liquidacions de la taxa per les reserves de via pública d'aparcament, càrrega i descàrrega de mercaderies, any 2016.
- 83/16, de 5 d'octubre, contractant del 7 al 18 d'octubre el Sr. Gabriel S. Armijo, per cobrir les vacances del xofer Sr. Rodríguez, del Centre de dia.
- 84/16, de 7 d'octubre, aprovant 4 liquidacions de la taxa per l'ocupació de terrenys d'ús públic amb taules i cadires.
- 85/16, de 20 d'octubre, acordant la compareixença en el recurs interposat per la Sra. M. Teresa Creu i designant com a advocat al Sr. Alfons Conesa.
- 86/16, de 28 d'octubre, incorporant a la nòmina d'octubre els complements per dedicació especial i festius.
- 87/16, de 3 de novembre, concedint 1 llicència d'obres:
Exp. 29/16 – Endesa Distribución Eléctrica SLU, per obertura de rasa per estesa de BT al C. Devesa, 14-16.
- 88/16, de 7 de novembre, arxivant, sense sanció, l'expedient incoat contra Gersoca Caellas, SL per sorolls.
- 89/16, de 7 de novembre, donant per conclòs l'expedient de protecció de la legalitat urbanística incoat a Excavacions Serra del Verd, SL
- 90/16, de 7 de novembre, donant per conclòs l'expedient de protecció de la legalitat urbanística incoat a Alfonso Sánchez i Ecoauto Servicios Carroceros, SL.
- 91/16, de 8 de novembre, atorgant 1 llicència d'obres menors:
Exp. 38/16 – Dani Requena Cabanas, per pintar les façanes de la casa del Camí de Santa Maria, 5.
- 92/16, de 10 de novembre, contractant, amb caràcter interí, a la Sra. Maria Betlem Malo, a mitja jornada, mentre es mantingui alguna de les baixes per IT de la llar d'infants.
- 93/16, de 14 de novembre, contractant, amb caràcter interí, a la Sra. Ylènia Aroca, com a monitora del menjador escolar, per cobrir una baixa per IT.

El Ple es dóna per assabentat.

3 – APROVACIÓ INICIAL DEL MAPA DE CAPACITAT ACÚSTICA DEL MUNICIPI D'AVIÀ.

Atès que des de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, de la Generalitat de Catalunya, s'ha promogut la tasca d'adequació i actualització dels mapes de capacitat acústica, fent arribar una proposta en suport informàtic.

La finalitat del mapa de capacitat acústica és disposar d'un instrument per a la gestió ambiental del soroll, per a evitar, prevenir o reduir la contaminació acústica i preservar i/o millorar la qualitat acústica del territori. Així, assigna els nivells d'immissió fixats com a objectius de qualitat en un territori determinat, establint les zones de sensibilitat acústica, que agrupen les parts del territori amb la mateixa percepció acústica, per tres períodes temporals diferenciats: dia, vespre i nit, i on també s'hi incorporen els usos del sòl.

Igualment, aquest instrument és necessari si es vol aprovar una ordenança municipal de sorolls.

Vist l'informe emès per l'enginyer consultor municipal.

Atesa la normativa aplicable: Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i se n'adapten els annexos.

Es proposa l'adopció dels següents acords :

Primer. Aprovar inicialment el Mapa de Capacitat Acústica del municipi d'Avià, segons la proposta del Departament de Territori i Sostenibilitat, de la Generalitat de Catalunya.

Segon. Exposar al públic aquest document, pel termini d'un mes, amb inserció d'edictes al Butlletí Oficial de la Província i al tauler d'anuncis municipal.

Tercer. Considerar el document aprovat de forma definitiva si durant el termini d'exposició pública no es presenta cap escrit d'al·legació.

La proposta és aprovada per unanimitat.

4 – DESESTIMACIÓ D'AL·LEGACIONS RELACIONADES AMB L'EXPEDIENT D'ATERMENAMENT DEL CAMÍ DE CAL CISTELLER I REPRESA DE L'EXPEDIENT.

El Ple de l'Ajuntament d'Avià, en sessió de 27 d'abril de 2015, va aprovar la instrucció d'un expedient per a practicar l'atermenament del camí de titularitat pública conegut com a Camí de Cal Cisteller, havent fixat el dia 15 de juliol de 2015 per a dur a terme les operacions d'atermenament.

Abans de dur a terme l'atermenament van presentar escrits d'al·legacions els Srs. Ramon Bonet Traserra, Elena Fitó Muntada i Elena Bonet Fitó per una part i el Sr. Joan Perarnau Genescà per una altra.

Mitjançant Decret 45/15, de 14 de juliol, la Sra. alcaldessa acordà suspendre les operacions d'atermenament i demanar informes respecte les al·legacions presentades.

Durant un temps l'expedient ha estat aturat, ja que es mantenien obertes converses entre les propietats de Cal Cisteller i de Ca la Rosa que podrien influir en una decisió sobre aquest atermenament. Aquestes converses no s'han traduït en cap acord i per l'alcaldia s'ha demanat informe jurídic al lletrat consultor.

L'advocat consultor Sr. Alfons Conesa, ha emès informe que es reproduïx a continuació:

"INFORME

PRIMER.- En l'expedient han presentat al·legacions la Sres. Elena Fitó Muntada i Elena Bonet Fitó en representació de la propietat de la finca de Cal Cisteller, i el Sr. Joan Perarnau Genescà, en representació de la propietat de la finca de Ca la Rosa. És objectiu d'aquest informe, donar resposta fundada en dret a les al·legacions formulades pels propietaris afectats per l'expedient d'atermenament del Camí de Cal Cisteller, i proposar a l'ajuntament els acords a adoptar.

SEGON. La legislació aplicable al present assumpte serà la següent:

- Els articles 8, 25, 53 i 226 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.
- Els articles, 4 i 136 i següents del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Patrimoni dels Ens Locals.
- L'article 4.1.d) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local.
- Els articles, 5, 50 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.
- Els articles 44, 56 i següents del Decret 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals.
- Article 34 i 38 de la Llei Hipotecària.

TERCER.- AL·LEGACIONS FORMULADES PER LA PROPIETAT DE CAL CISTELLER:

En data 19 de juny de 2015, la Sres. Elena Fitó Muntada i Elena Bonet Fitó, formulen al·legacions en relació al l'acord adoptat pel Ple municipal en sessió celebrada el passat 27 d'abril de 2015 d'incoació de l'expedient per practicar l'atermenament del camí de Cal Cisteller, que fonamenten en els següents arguments:

- Improcedència de l'expedient incoat.
- Titularitat privada del Camí de Cal Cisteller.
- Suspensió de les actuacions d'atermenament.

Tot seguit analitzem els diferents motius d'oposició a la incoació del present expedient d'atermenament esgrimits per les interessades i passem a donar-hi resposta.

Improcedència de l'expedient incoat:

Sustenten les representants de la propietat de la finca de "Cal Cisteller", que l'ajuntament incorre en desviació de poder i que l'ajuntament incorre en nul·litat de ple dret ex article 62.1.c i e de la anterior llei de procediment administratiu LRJPAC, per manca de títol que li atribueixi la propietat del Camí de Cal Cisteller. Segons el seu parer, l'ajuntament estaria emprant un instrument legal, propi de la gestió patrimonial pública local, per adjudicar-se un bé de titularitat privada.

En resposta a aquests arguments s'escau reiterar que, com a administracions públiques, correspon als ens locals territorials de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències i en els termes establerts per la legislació de règim local, entre d'altres la potestat d'investigació, de delimitació i de recuperació d'ofici dels seus béns. Així ho preveu la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de Patrimoni de les administracions públiques en el seu article 41 i en el seu desenvolupament els articles 134, 136 i 147 del Reglament de Patrimoni dels Ens Locals de Catalunya.

En aquest sentit, la llei de Patrimoni de les administracions públiques i en consonància també el Reglament de Patrimoni dels ens locals preveuen en els seus articles 5.1 i 4 respectivament que,

"Artículo 5.

*1. Son bienes y derechos de dominio público los que, siendo de titularidad pública, **se encuentren afectados al uso general** o al servicio público, así como aquellos a los que una ley otorgue expresamente el carácter de demaniales".*

"Article 4.

*S'entén que són afectes a l'ús públic aquells béns destinats a ser utilitzats directament pels particulars, la conservació i la policia dels quals siguin competència de l'ens local, com ara els carrers, places, parcs, fonts, **camins** i obres públiques d'aprofitament o utilització generals".*

Igualment, la Llei de patrimoni de les administracions públiques en el seu article 50 preveu que *"Las Administraciones públicas podrán deslindar los bienes inmuebles de su patrimonio de otros pertenecientes a terceros cuando los límites entre ellos sean imprecisos o existan indicios de usurpación".*

És per això, que l'ajuntament d'Avià, no està emprant de forma desviada els instruments de que disposa per la defensa del seu patrimoni en el cas que ens ocupa, atès que el camí de Cal Cisteller ha tingut i té des de temps immemorial caràcter públic, condició que no ha estat posada en entredit, fins al moment que els actuals propietaris de la finca de Cal Cisteller han iniciat actuacions que amenacen la seva desaparició, com les identificades en l'expedient, consistents en el llaurat el camí. Aquests actes poden provocar la desaparició del camí públic i amb el temps dificultar la seva identificació, provocant la usurpació del terreny públic en favor de la finca de Cal Cisteller.

Existeix doncs una presumpció de demanialitat respecte els camins que, si be no és absoluta doncs pot ser desvirtuada mitjançant prova en contrari, si que legitima a la corporació per endegar el procediment de delimitació del be, per evitar-ne la seva pèrdua. És, en aquest cas, qui en nega el seu caràcter públic, reivindicant la seva propietat sobre el be, sobre el qui recau la càrrega de la prova, i no l'administració pública la que ha de acreditar el caràcter demanial d'un be que per la seva pròpia naturalesa i per efecte de la llei cal entendre que està subjecte a l'ús públic. (Sentència de 10 de juliol de 1993 de la Sala Civil del Tribunal Suprem (RJ1993/5265))

És en aquests termes que és adient l'actuació d'atermenament endegada, doncs l'ajuntament necessàriament parteix del caràcter originàriament públic del camí, i a més sustenta aquest caràcter sota criteri tècnic, plasmat en l'informe pericial encomanat al enginyer agrònom Sr. Antoni Valentí Ponsa de la consultora ambiental Agro 90 SL, que serveix de base per la incoació del present expedient.

No obstant això, no podem obviar que certament tal com posa de manifest les interessades, La jurisprudència ha precisat (STS 3 març 1992 [RJ 1992, 1775]) que la l'expedient de delimitació no ha de convertir-se en una acció reivindicatòria simulada, i no pot amb tal pretext l'Administració, fer declaracions de propietat sobre terrenys en què particulars tinguin drets de propietat.

La delimitació només serveix per a la fixació precisa de la situació possessòria entre les finques delimitades, quedant reservades totes les qüestions d'índole civil a la jurisdicció ordinària. En conseqüència l'Administració, no podrà desentendre's de situacions consolidades a favor de tercers que vinguin emparats per normatives civils o hipotecàries.

En aquest sentit la STS de 1 març 1983 (RJ 1983, 6027), referència a altres moltes dona a entendre que la inscripció registral produeix la legitimació que preveu l'article 38 de la Llei Hipotecària, i consegüentment la delimitació administrativa no pot desconèixer, sinó que ha de respectar aquesta presumpció de legalitat a favor del titular registral que només pot ser destruïda per sentència mitjançant l'exercici de les accions, no només en l'ordre de la titularitat registral sinó també en el de la possessió legal, d'aquí que la delimitació hagi de fer-se amb respecte d'aquestes situacions de propietat i possessió.

En conclusió, la titularitat d'un dret de propietat sobre finques inscrites en el Registre de la Propietat fa que entrin en joc els principis de fe pública i legitimació registral, que impedeixen a l'Administració fer una declaració provisional de possessió que contradigui la declaració o presumpció legal de l'art. 38 de la Llei Hipotecària.

Aplicant les anteriors premisses al cas que ens ocupa, es tractaria d'esbrinar si amb les proves que aporten les titulars de la finca de Cal Cisteller, aconseguixen trencar la presumpció de demanialitat que recau sobre el camí de Cal Cisteller i si es pot concloure que la porció de terreny discutida es troba emparada per les presumpcions de l'art 38 de la LH.

La resposta, a aquesta qüestió ha de ser negativa, el Camí de Cal cisteller no consta inscrit en el registre de la propietat, i tal com es veurà en la resolució de del següent argument esgrimit per les interessades en el seu escrit d'al·legacions, el resultat de la prova presentada pels titulars de la finca de Cal Cisteller, no és determinant i no permet trencar la presumpció de demanialitat que recau sobre el camí, de manera que l'actuació de l'ajuntament a través de la incoació d'un expedient d'atermenament en aplicació de la normativa patrimonial pública és el procediment que s'escau aplicar davant de les actuacions dels propietaris confrontants amb el camí municipal que posen en risc el seu manteniment com a camí d'ús públic. Per tot això s'escau desestimar la al·legació d'improcedència de la incoació de l'expedient d'atermenament, entre les finques veïnes i el Camí de Cal Cisteller.

Titularitat privada del Camí de Cal Cisteller.

Consideren els titulars de la finca de Cal Cisteller, que és innegable el caràcter privat del camí de Cal Cisteller degut al contingut del dictamen pericial, aportat amb anterioritat a la incoació del present expedient d'atermenament, que fou encomanat al Dr. Xavier Campillo Besses, Geògraf, especialista en l'estudi de camins rurals. Així mateix, complementen la prova aportada mitjançant nova documentació que consideren contribueix a reforçar les conclusions del dictamen pericial, i en concret el caràcter privat del camí. Aquesta nova documentació la componen els següents documents:

- Un plànol de la cartografia cadastral d'Avià, on s'identifiquen manualment pels propis interessats diverses finques i camins, inclòs el de Cal Cisteller.
- Un extracte d'una escriptura pública en que hi consta la descripció de la finca de Cal Cisteller, tot i que no s'acompanya el document íntegre i la còpia aportada no té valor de copia simple o autèntica.
- Consulta descriptiva i gràfica de les parcel·les cadastrals 77,78 i 79 del polígon 4 del cadastre d'Avià.
- Una Nota simple de la finca registra número 102 d'Avià, corresponent amb Cal Cisteller. No s'acompanya tot i manifestar-ho en l'escrit la còpia literal del historial íntegre del full registral de la finca 102.
- Nota simple registral de les finques 172 i 342, així com còpia literal del historial íntegre del full registral de la finca 342.
- Notes simples registrals de les finques, 104, 534 i 98 d'Avià.
- Factures de grava i llaurada del Camí de cal Cisteller, dels anys 1998, 1999, 2002.
- Fotografia del camí que manifesten pertànyer a l'any 2002.
- Fotografies de l'estat actual del camí.

Igualment considera la propietat de Cal Cisteller, que la inexistència de registres públics o inventaris públics que acreditin la titularitat pública del camí, és signe del caràcter privat del camí de Cal Cisteller. Per altre banda les interessades realitzen una crítica del dictamen pericial aportat per l'ajuntament, redactat per l'enginyer agrònom Sr. Antoni Valentí Ponsa de la consultora ambiental Agro 90 SL, considerant que no prova la titularitat pública del camí, principalment per que en la documentació cadastral i registral consultada no consta expressament el seu caràcter públic amb referències pròpies, com serien "Camí Rural", "Camí Veïnal" o "drecera" com si que succeeix en d'altres camins propers (Camí de Ca l'Escolà, Camí del Canal, Camí dels Clots).

Igualment conclouen les interessades que el camí de Cal Cisteller tampoc pot tenir la consideració de camí públic, per que en la descripció de la finca registral 172 (Cal Cisteller) no consta com a límit, del que es deduiria, per aquesta raó, que el camí queda comprès dintre d'aquesta. Per últim fan esment de la manca d'inclusió del Camí de Cal Cisteller en el mapa de Mobilitat Lenta del Berguedà de 2006, com un altre indicatiu del caràcter privat del camí.

Davant dels arguments exposats i a la vista de tota la prova presentada per la representació de la propietat de la finca de Cal Cisteller, s'escau exposar el següent.

Informe pericial emès per el Sr. Xavier Campillo: El seu contingut ja ha estat rebutjat mitjançant informe aportat per l'ajuntament encarregat al Enginyer Agrònom Sr. Antoni Valentí Ponsa.

La pericial municipal conclou que, *"el camí de Cal Cisteller no forma part del camí de Casa en Camp (o d'Avià a Olvan) ni és part del camí que arriba al veïnat dels Clots (camí dels Clots). Aquest és un camí amb identitat pròpia utilitzat majoritàriament pel veïnat dels Clots per arribar al camí de Casa en Camp i viceversa, ja que no necessàriament podien utilitzar el camí de Graugés al ser de titularitat privada.*

El fet que part d'aquest camí no superés el metre d'amplada no implica que aquest sigui privat.

Ja el cadastre de l'any 1956 ve grafiat el camí identificat de la mateixa manera que els altres dos camins públics de la zona.

No s'ha trobat cap document que indiqui la privacitat del camí de Cal Cisteller. En canvi, observant les fotografies aèries es comprova que s'ha anat mantenint al llarg del temps, com a bé de domini públic que és, en detriment d'altres camins de la zona, considerats públics o privats, que s'han llaurat i fet desaparèixer.

Les descripcions registrals d'algunes de les finques de la zona (per exemple finca 342), tracten els camins que les termenegen com a elements divisoris o separadors, funció pròpia moltes vegades dels vials i camins públics que es solen prendre com a referència. No tractar-los com a camins veïnals o rurals no vol dir que hagin de ser privats".

Certament, com també destaca el informe pericial municipal, d'un anàlisi detallat del informe emès pels Sr. Xavier Campillo, aportat pels propietaris de la finca de Cal Cisteller, podem observar que en la Pàgina 16 i 1, el informe de part fa constar la descripció registral de la finca 342 amb els seus límits i considera que el camí de Cal cisteller no rep cap denominació que l'identifiqui com a camí públic, a diferència del dels Clots (camino rural) i del de Ca l'Escolà (camino vecinal). Cal considerar que la descripció de la finca 342 tracta el camí de Cal Cisteller com un element divisoriu o separador, funció pròpia moltes vegades dels vials i camins públics que es solen prendre com a referència. A més d'aquesta descripció no s'extreu cap element tampoc que defineixi inequívocament el camí com a privat. Es podria haver descrit la finca dient que limita "con finca de cal cisteller mediante camino", o no esmentar el camí atès que es podria haver considerat aquest formant part de la finca i per tant dintre dels seus límits però, per tant la descripció de la finca 342, si bé podem acceptar que no és concloent respecte el caràcter públic del camí de cal cisteller, també és cert que no ho és respecte del seu caràcter privat.

Si ens fixem en la descripció registral del camí del Canal de Graugés (pag 16), sembla existir una contradicció en la consideració que en fa el tècnic Sr. Xavier Campillo, ja que sense que tampoc hi consti cap element definidor o referència concloent en favor del seu caràcter públic, més que el fet de comportar-se com un límit o element separador entre finques, en canvi en aquest cas el informe de part si que el considera públic.

En la pàgina 23. El informe pericial de part, redactat per en Xavier Campillo, descriu la Foto de 1974, i exposa la presència de certs canvis. 1) El Canal de Graugés ja no està en servei, ja ha estat destruït i llaurat a l'interior de la parcel·la 75. 2) Han llaurat el camí públic ("veïnal") de Ca l'escolà. El camí de carro de cal Cisteller apareix consolidat. Aquests fets lluny d'afavorir la versió dels propietaris de Cal Cisteller, juga a favor del caràcter públic del camí de Cal Cisteller, doncs és característica pròpia dels bens de domini públic el seu caràcter inalienable, inembargable i imprescriptible, notes que sens dubte han de contribuir a la permanència dels camins públics, en detriment dels privats que no participen de tal naturalesa, essent que casualment el camí que es manté és el de cal Cisteller.

En la pàgina 25. El informe del Sr. Campillo esmenta, que en 1988 novament hi ha camins que desapareixen mentre que el camí de Cal Cisteller es manté en ambdós trams, el camí de carro i el corriol. Seguidament en la pàgina 27. En referència a imatges de la zona de 1993 i 1995, fa constar que el Camí del canal de Graugés, es perd definitivament.

En la Pàgina 35. El informe de part emès pel Sr. Xavier Campillo, considera que el Camí de Cal Cisteller, Primera Secció, condueix a l'habitatge de Cal Cisteller i que acaba allà i que per tant és un camí al servei exclusiu de la finca per poder hi accedir amb vehicle.

Sobre aquest punt, caldria recalcar, que en aquests tipus de camins, és normal que tot i el seu caràcter públic, els veïns immediats en facin un ús més intensiu i inclús que amb el pas dels anys aquest s'acondicioni per afavorir les necessitats dels veïns, que moltes vegades contribueixen reparant-lo o mantenint-lo a costa seva per poder afavorir aquest ús intensiu que li estiguin donant però és evident que aquest fet no li dona caràcter privat al camí que segueix estant destinat al ús general dels veïns, i per tant és imprescriptible a favor de tercers.

Per últim s'escau rebatre igualment una afirmació que realitza el pèrit Sr. Campillo en la Pàgina 38 i 39 del seu informe. Manté el tècnic de part que l'accés al camí vell d'Olván per cal cisteller no te cap avantatge objectiu per als veïns d'Avià. Sosté que és mes curt el trajecte des de l'entrada del poble al trencant de cal cisteller anant pel camí ral que si es fa el mateix trajecte passant per Cal Cisteller. No obstant això no és així. Cal tenir en compte que es tracta d'un camí, el de Cal Cisteller, que ha servit a l'ús públic des de temps immemorial. Aquesta afirmació que realitza el pèrit de part, seria certa si tenim en compte la nova configuració urbanística del municipi, però no si la referència ho és el nucli antic d'Avià.

Per tot això, s'escau considerar que contràriament al que consideren les interessades, el informe pericial no aconsegueix trencar la presumpció de demanialitat que recau sobre el Camí de Cal Cisteller, ans el contrari, hi ha elements en el propi informe que juguen a favor del caràcter públic del camí com acabem d'exposar.

Documentació complementària i demés arguments esgrimits per les interessades: Tampoc contribueixen a trencar aquesta presumpció, la resta de documentació aportada junt amb l'escrit d'al·legacions, ni tampoc la resta d'arguments exposats per les interessades sobre aquest punt per que;

- la mera manifestació del venedor, en l'escriptura pública de venda de la finca adquirida per les interessades, amb que volen significar que el camí de Cal Cisteller quedaria comprès en el perímetre de la finca de Cal Cisteller, no té altre valor que el de la seva personal consideració.

- Per que tot i que existeixin discrepàncies en la descripció de les finques registrals confrontants 342 i 172, essent que en la primera consta el camí de Cal Cisteller contemplat com a límit de la finca i en la segona no, essent confrontant amb la primera, la fe pública i la presumpció d'exactitud del Registre de la Propietat, que és "iuris tantum" i pot per això ser destruïda mitjançant prova en contra, no arriba ni s'estén a les dades o circumstàncies de mer fet, com la superfície o els límits de les finques (Sentències de 7 febrer 1998 (RJ 1998, 704) i 31 desembre 1999, per totes, del Tribunal Suprem), que fins a temps ben recents -com recorda la sentència del Tribunal Suprem de 1 juliol 1995 (RJ 1995, 5421) - no comptaven amb una altra base que les declaracions dels atorgants.

- Per que la falta de relació del camí en l'inventari de béns de l'entitat local, tot i ser la inscripció o registre en ell, obligatòria, no té naturalesa constitutiva (Sentència. març 27, 1995 (RJ 1995, 2327), del Tribunal Suprem, Sala 1a), de manera que, de la mateixa manera que la seva inclusió en l'inventari no prova, ni constitueix o crea cap dret a favor de l'entitat local (Sentència. 3 octubre 1988 (RJ 1988, 7378), del Tribunal Suprem, Sala 1a), la seva omissió en ell tampoc és impediment per a la declaració judicial de la seva pertinença al domini públic (s. 27 març 1995, del Tribunal Suprem, Sala 1a), ni tan sols per a l'exercici d'una acció de recuperació de la possessió (ss. 11 febrer 1997 i febrer 13, 2006 (RJ 2006, 690), del Tribunal Suprem, Sala 3a); i per tant, no és un fet que determinant del caràcter privat del camí.

- Per que l'omissió del camí en certs plànols cadastrals anteriors o actuals, no té caràcter probatori. La naturalesa merament contributiva, fiscal, del cadastre pot explicar la no inclusió en ell d'un bé d'ús i domini públic; perquè la informació cadastral no prova per si sola la propietat, ni la possessió a títol d'amo (Sentència. 16 desembre 1988 i 26 maig 2000 (RJ 2000, 3498), del Tribunal Suprem) de les parcel·les cadastrals, ni menys la seva extensió a tota la superfície encatastrada. Per altre banda l'ostensible evidència del camí i la notorietat del seu ús públic l'ha dotat d'una publicitat molt superior a la que podria derivar-se de la seva constància en els registres públics, fent d'ell una realitat incontestable i incontestada.

Per últim cal ressaltar que si malgrat tot el fins aquí manifestat, poguéssim considerar que el camí litigiós no fos d'origen un bé de domini públic, la seva incorporació a ell s'hauria produït per efecte de l'institut de la usucapió, gràcies a la seva utilització ininterrompuda i pacífica, consentida i respectada per l'actora, com bé d'ús públic.

No es coneix en quin moment fou habilitat el camí de cal cisteller, però si que està documentada la seva existència almenys des de 1852. Així s'extreu de la informació que consta en el Registre de Propietat de Berga en relació a la finca 77 d'Avià i que posteriorment donaria lloc per agrupació amb d'altres a la finca 704, que pren com a referència, ja en aquell moment, com a límit de la finca el Camí de Cal Cisteller.

A més de la prova pericial practicada per la corporació s'ha constatat la existència del camí des de temps immemorial. que, com a mínim des de 1956 el camí ha mantingut el actual traçat que avui presenta, i que s'ha mantingut inalterat en contra del que ha succeït amb d'altres camins que han desaparegut.

Que els diferents propietaris de la finca de Cal Cisteller han respectat el camí i el seu ús públic i l'han mantingut lliure d'obstacles fins al moment actual.

La jurisprudència civil del Tribunal Suprem ha mantingut amb reiteració, en relació amb la propietat de carrers i camins, la presumpció "iuris tantum" de la seva pertinença al domini públic municipal sempre que les primeres formin part del sòl urbà i consti dels segons el seu ús immemorial (ss. 11 juliol 1989 (RJ 1989, 5599), 10 de juny 1993 (RJ 1993, 5265) i 27 març 1995, del Tribunal Suprem). D'aquesta manera, el fet de tenir notícia del camí ja en dates tant allunyades a l'actual junt amb la presumpció de demanialitat que per la seva naturalesa li és pròpia, i a manca de qualsevol prova fefaent de propietat, no ha de quedar cap dubte de la titularitat pública del camí de Cal Cisteller.

A la Llum del fins aquí expressat s'escau desestimar la al·legació formulada per la propietat de Cal Cisteller, reafirmar la condició de camí públic del Camí de Cal Cisteller, i continuar amb l'expedient d'atermenament.

Suspensió de les actuacions d'atermenament.

Considera la propietat de Cal Cisteller que a la vista de la nova prova aportada i demés al·legacions formulades s'escau suspendre el curs del procediment. Aquesta al·legació, ja fou acollida per l'ajuntament quan mitjançant decret de l'alcaldia 45/2015 acordà la suspensió de les tasques d'atermenament previstes.

QUART.- AL·LEGACIONS FORMULADES PER LA PROPIETAT DE CA LA ROSA.

El Sr. Joan Perarnau Genescà, en data 25 de juny de 2015 presenta en el registre municipal un escrit en que posa de manifest diverses qüestions de caire particular, que evidencien discrepàncies de caràcter veïnal en les que l'ajuntament d'Avià no hi té competència. No obstant, entre els diversos retrets, denuncia que "els propietaris de Cal Cisteller, en la part del camí que passa per davant de la Casa ja fa temps que l'han retallat llaurant-ho i han omplert el marge d'arbres que havent crescut, impedeixen que s'hi pugui passar". Igualment manifesten "que la part del darrera, que des de fa molts i molts anys feia 1,5 metres d'amplada, i no 3 metres" com sostenen els propietaris de Cal Cisteller.

Del dictamen pericial aportat per l'ajuntament es conclou que Els ortofotomapes dels anys 1957 – 1967 – 1974 – 1981 – 1988 – 1992 – 1995 i 2014 indiquen que el camí de Cal Cisteller fins al 1967 era un camí de ferradura o camí de bast. A partir d'aquesta data, es consolida un camí de carro que surt del camí d'Avià a Olvan fins a la casa.

La resta del camí continua essent un camí no rodat. Però si que indicaria que en una part fins al camí d'Avià a Olvan, el Camí de Cal Cisteller, ha consolidat una amplada superior , per permetre segurament el pas rodat fins a la casa de Cal Cisteller. Sense que aquest lletrat pugui precisar quina és aquest amplada. No obstant s'estima que hauria de ser la suficient per al pas d'un vehicle .

Per tot això, atès que de conformitat amb el previst en l'article 52.e) de la Llei de Patrimoni de les administracions públiques, tot i el temps transcorregut des de l'acord d'incoació de l'expedient, aquest es troba encara vigent, s'escau que l'òrgan competent procedeixi a desestimar les al·legacions formulades per Joan Perarnau Genescà en representació de la propietat de Ca la Rosa i per Elena Fitó Muntada, i Elena Bonet Fitó en representació de la propietat de Cal Cisteller, en relació amb l'acord del Ple municipal adoptat en sessió celebrada el dia 27 d'abril de 2015 que va incoar un expedient per practicar l'atermenament del camí públic conegut com a "Camí de Cal Cisteller" , per tot allò que no hagués estat resolt fins a la data, i en conseqüència, acordi la continuació del tràmit de l'expedient d'atermenament i que es procedeixi a fixar dia i hora per la realització de les tasques de delimitació del Camí de Cal Cisteller amb les finques veïnes. "

En relació amb l'al·legació segona dels propietaris de Cal Cisteller, sobre les mancances de l'expedient incoat, la part referida a la manca de títol ja es respon a bastament en l'informe jurídic; en quan a la descripció detallada del camí, es considera que està suficientment identificat a l'expedient, tot i que es considera convenient aixecar un plànol topogràfic, conforme amb l'article 141.6 del Reglament de patrimoni dels ens locals, en el moment de realitzar l'atermenament i, finalment, sobre el pressupost de despeses d'atermenament, s'ha incorporat a l'expedient el mateix.

Per tot això, es proposa :

Primer. Desestimar les al·legacions presentades el dia 17 de juny de 2015 (Registre d'entrada 329) pels Srs. Ramon Bonet Traserra, Elena Fitó Muntada i Elena Bonet Fitó i les presentades pel Sr. Joan Perarnau Genescà el dia 22 de juny de 2015 (Registre d'entrada 351), en base a les consideracions contingudes a l'informe jurídic incorporat a la part expositiva.

Segon. Continuar l'expedient per a practicar l'atermenament del camí de titularitat pública conegut com a Camí de Cal Cisteller, que limita pel costat est amb la finca de "Casa Rosa" i pel costat sud i oest amb la finca de "Cal Cisteller".

Tercer. Fixar com a nova data per a dur a terme les operacions d'atermenament el dia 15 de febrer de 2017, a les 10 hores.

Quart. Notificar aquest acord a les parts interessades i citar-les perquè assisteixin a l'acte d'atermenament.

La proposta és aprovada per unanimitat.

5 – APROVACIÓ DE LA MOCIÓ DE SUPORT AL REFERÈNDUM, EL PROCÉS CONSTITUENT I ALS ENS LOCALS I ELECTES INVESTIGATS PER PROCESSOS RELACIONATS AMB LA SOBIRANIA.

El Parlament de Catalunya, en sessió plenària del 6 d'octubre de 2016, va aprovar una resolució que insta el govern a convocar un referèndum vinculant sobre la independència de Catalunya, com a molt tard, el setembre de 2017 i, una altra, que li demana que negociï amb l'estat un referèndum sobre el futur polític de Catalunya.

Amb l'aprovació d'aquestes resolucions i de la importància del moment històric que viu el nostre país, considerem que el municipalisme no pot restar al marge d'aquesta declaració del Parlament de Catalunya, que, amb la voluntat de donar resposta al mandat democràtic sorgit de les urnes i el convenciment que el dret a decidir rau en tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes d'un país, ha decidit concretar una data i definir així els passos que ens ha de portar cap a un nou model d'estat.

Els ajuntaments catalans hem estat garants de l'exercici ple de la democràcia i hem estat i estarem al costat de les institucions i dels càrrecs electes que les representen. En els darrers sis anys, alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores hem manifestat la nostra solidaritat i compromís amb el procés cap a la independència de forma inequívoca. Hem defensat els electes perseguits per la justícia per exercir la democràcia, hem rebut l'atac injustificat de l'advocacia de l'estat espanyol per qüestions simbòliques i hem demanat, sense complexos, la materialització del dret a decidir com a única via política per conèixer la postura dels catalans i catalanes sobre la independència del nostre país.

Si la ciutadania catalana, de manera lliure i majoritària, es pronuncia a favor de la independència, Catalunya demanarà la seva inserció a la comunitat internacional, des d'on actuarà plenament responsable i compromesa amb un món més just.

La llibertat d'expressió i les idees polítiques són la base de la democràcia i sense el seu ple exercici i respecte no es pot avançar. Catalunya i les seves institucions estan patint una persecució política per part d'uns òrgans judicials que instrumentalitzen les seves decisions a partir de criteris subjectius.

Per tots aquests motius es proposen al Ple Municipal els següents

ACORDS

1. **Manifestar** el suport de l'Ajuntament d'Avià a la resolució del Parlament de Catalunya per a la convocatòria d'un referèndum vinculant sobre la independència, com a molt tard, el setembre de 2017.
2. **Col·laborar en l'organització** del debat sobre el procés constituent al nostre municipi de forma coordinada amb l'Associació de Municipis per la Independència, en el moment que les institucions iniciïn el seu desplegament. Comprometre'ns a fer una crida a la participació de la ciutadania, al costat de les entitats locals, per tal que sigui el màxim de transversal socialment i política.
3. **Mostrar** tot el recolzament als ajuntaments i electes investigats per la justícia per haver promogut i facilitat l'exercici del dret a decidir, la defensa de la independència de Catalunya o per qualsevol altra expressió de les seves opinions polítiques de forma pacífica, lliure i democràtica.
4. **Condemnar** la politització de l'estament judicial espanyol i exigir institucionalment una separació real de poders com a garantia de la democràcia.
5. **Comunicar** aquest acord al president de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya i a l'Associació de Municipis per la Independència.

La proposta és aprovada per unanimitat.

6 – ASSUMPTE SOBREVINGUTS

Després de votar, per unanimitat, la seva inclusió dins de l'ordre del dia, es posa a debat l'assumpte següent:

6.1 - APROVACIÓ DE LA MODIFICACIÓ DE L'ABAST DE LA DELEGACIÓ DE FUNCIONS EN LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

El Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, preveu a l'article 7 que les Entitats locals podran delegar en altres Entitats locals, en el territori de les quals estiguin integrades, les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels ingressos de dret públic que els corresponguin.

D'altra banda, amb anterioritat a la present data, l'Ajuntament ha delegat altres facultats de gestió dels ingressos locals mitjançant l'adopció dels corresponents acords plenaris.

Per altra banda la importància que per al procediment tributari té la seguretat que l'òrgan actuant és el competent, aconsellen la major clarificació possible pel que fa referència a l'abast de les funcions concretes que s'exerceixen per l'Ens delegat. També els pronunciaments jurisprudencials recentment coneguts fan convenient

precisar amb el màxim rigor les facultats que una Entitat local hagi delegat en l'Ens Supramunicipal.

Davant les consideracions precedents, es creu procedent modificar l'abast de la delegació de les competències de gestió, de determinats ingressos de dret públic.

En virtut de tot això, es proposa al ple de l'Ajuntament que, amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la Corporació, adopti els següents

ACORDS

PRIMER.- Modificar l'abast de la delegació efectuada a la Diputació de Barcelona, a l'empara del que preveu l'article 7.1 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, de les facultats de gestió de la **Taxa per prestació dels serveis de cementiri**, per la qual cosa les funcions delegades d'aquest tribut són les que a continuació s'especifiquen:

- Notificació de les liquidacions practicades per l'Ajuntament
- Dictar la provisió de constrenyiment
- Recaptació dels deutes, tant en període voluntari com executiu
- Liquidació d'interessos de demora
- Resolució dels expedients de devolució d'ingressos indeguts
- Resolució dels recursos que s'interposin contra els actes anteriors
- Qualsevol altre acte necessari per a l'efectivitat dels anteriors

SEGON.- L'Ajuntament es reserva la facultat de realitzar per si mateix i sense necessitat d'avocar de forma expressa la competència, les facultats d'aprovar determinades actuacions singulars de recaptació, concedir beneficis fiscals, realitzar liquidacions per a determinar els deutes tributaris o aprovar l'anul·lació, total o parcial, de les liquidacions, respecte d'alguns dels tributs o ingressos de dret públic la gestió dels quals ha estat delegada en la Diputació de Barcelona, quan circumstàncies organitzatives, tècniques, o de distribució competencial dels serveis municipals, ho facin convenient.

TERCER. Correspon a la Diputació de Barcelona, a través de l'Organisme de Gestió Tributària, en l'exercici de les funcions delegades de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs i altres ingressos de dret públic descrits en l'apartat primer d'aquest acord, establir els llocs i els mitjans de pagament d'acord amb la normativa que sigui d'aplicació, l'Ordenança general de gestió, inspecció i recaptació dels tributs i altres ingressos de dret públic i la normativa interna de la Diputació de Barcelona reguladora de la prestació d'aquest servei.

QUART.- La delegació conferida de l'exercici de les competències descrites en aquest acord es regeix per les següents regles:

Regla primera.- La delegació atorgada i les delegacions especificades en aquest acord tenen caràcter general i una duració de dos anys a comptar des de la data d'acceptació per part de la Diputació de Barcelona.

Tanmateix, el temps de durada de la delegació s'entendrà prorrogat tàcitament per períodes consecutius d'un any, si cap de les dues parts no comunica la seva decisió de donar-la per finida amb una antelació mínima de sis mesos.

Regla segona.- L'exercici de les facultats delegades s'ajustarà als procediments, els tràmits i les mesures en general, relatives a la gestió tributària, que estableixen tant la Llei d'hisendes locals com la Llei general

tributària i les seves normes de desplegament, així com a allò que s'estableix en l'Ordenança general de gestió, inspecció i recaptació dels ingressos de dret públic municipals, la gestió dels quals ha estat delegada en la Diputació de Barcelona i en la normativa interna de la Diputació de Barcelona, reguladora de la prestació d'aquest servei.

En particular, pel que respecta a la recaptació, en període de pagament voluntari i en període executiu, s'aplicarà el Reglament general de recaptació i la normativa concordant.

Regla tercera. Les facultats delegades seran exercides pels òrgans de la Diputació de Barcelona i del seu Organisme de Gestió Tributària, conforme el que disposen els Estatuts de l'Organisme de Gestió Tributària, el seu Reglament orgànic i l'Ordenança general de gestió, inspecció i recaptació dels ingressos de dret públic municipals, la gestió dels quals ha estat delegada en la Diputació de Barcelona i en la normativa interna de la Diputació de Barcelona, reguladora de la prestació d'aquest servei.

Per la seva banda, l'Ajuntament podrà emanar instruccions tècniques de caràcter general i recavar, en qualsevol moment informació sobre la gestió.

Regla quarta.- L'Organisme de Gestió Tributària percebrà, com a compensació econòmica per les despeses que hagi d'atendre per portar a terme amb eficàcia la prestació del servei objecte de la delegació conferida, la taxa per la prestació de serveis i la realització d'activitats necessàries per a l'exercici de les funcions de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels ingressos de dret públic municipals, regulada en l'ordenança fiscal que estigui vigent en cada exercici.

Regla cinquena.- L'Ajuntament podrà sol·licitar bestretes ordinàries a compte de la recaptació dels impostos sobre béns immobles i sobre activitats econòmiques, si aquests tributs figuren entre els tributs delegats. L'atorgament d'aquestes bestretes, llur quantia i condicions es regeix pels criteris que estableixi la Junta de Govern de l'Organisme de Gestió Tributària.

En circumstàncies singulars, la presidència de l'ORGT podrà aprovar bestretes extraordinàries. En aquest supòsit, l'Ajuntament assumirà el cost financer que representi per a l'ORGT la disponibilitat de fons aliens.

Regla sisena. L'aplicació comptable i les transferències de les quantitats recaptades per l'ORGT a l'ajuntament es regiran per les normes següents:

1. L'aplicació comptable, amb el detall de les quantitats recaptades per cada concepte d'ingrés, i la transferència de la recaptació la realitzarà l'ORGT a l'Ajuntament de forma quinzenal.
2. Els comunicats d'aplicació comptable detallaran les quantitats liquidades pels diversos conceptes, les anul·lacions de liquidacions i les devolucions d'ingressos indeguts aprovades en el període quinzenal anterior, amb les especificacions necessàries per poder registrar les operacions resultants en la forma imposada per la Instrucció de comptabilitat de les corporacions locals.
3. L'Organisme de Gestió Tributària liquidarà i recaptarà, per delegació de l'Ajuntament, interessos de demora pel temps transcorregut des de la conclusió del període de pagament voluntari fins al moment en què

tingui lloc el pagament del deute, al tipus d'interès establert a la normativa vigent.

4. L'import de la bestreta ordinària a què es refereix la regla cinquena serà abonada conjuntament amb la primera transferència del mes pel concepte de recaptació.
5. Pel que fa a la recaptació per l'Impost sobre activitats econòmiques, es transferirà a l'Ajuntament la part d'ingressos que corresponen a la quota tributària municipal, i la part corresponent al recàrrec provincial s'ingressarà directament al compte de la Diputació.

Regla setena.- La Diputació de Barcelona tindrà, genèricament, les facultats i les obligacions que corresponen, segons la normativa vigent en aquesta matèria, al titular de la recaptació, i les exercirà o bé complirà a través de llur Organisme de Gestió Tributària.

L'Organisme de Gestió Tributària rendirà els comptes a l'Ajuntament de la gestió recaptatòria en els terminis i segons les especificacions que conté el Reglament general de recaptació i llurs disposicions concordants.

Regla vuitena.- A més de les obligacions establertes en la legislació vigent per als òrgans recaptadors, l'Organisme de Gestió Tributària assumeix per l'acceptació voluntària de la delegació realitzada per l'Ajuntament, les obligacions següents:

- a. Establir circuits de comunicació interadministrativa que puguin fer més efectiva la gestió de la recaptació executiva.
- b. Establir les vies d'informació continuada a l'Ajuntament, a fi que pugui tenir coneixement puntual i constant de l'estat de la recaptació.
- c. Oferir a través de la Seu electrònica els serveis d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.
- d. Mantenir les oficines obertes al públic un mínim de 5 hores diàries.
- e. Portar la comptabilitat dels valors que estiguin en el seu poder i rendir el compte anual, justificat per la relació de deutors classificada per conceptes i exercicis, i tota l'altra documentació que resulta exigible per la normativa vigent en cada moment.

Regla novena. La Diputació de Barcelona, a través del seu Organisme de Gestió Tributària, durant el temps de vigència de la delegació gaudirà dels drets següents:

- a. Percepció de les quantitats establertes en la regla quarta.
- b. Percepció dels contribuents de les costes que origina el procediment de constrenyiment, degudament justificades.
- c. Percepció de l'Ajuntament de les costes que origina el procediment executiu, degudament justificades, en els supòsits de baixes acordades per l'Ajuntament.
- d. Dirigir la prestació del servei i nomenar al seu càrrec el personal que calgui per a la gestió del servei.
- e. Aconseguir l'auxili de l'autoritat en els casos previstos en el Reglament General de Recaptació i en les disposicions concordants.
- f. Utilitzar el local que habiliti l'ajuntament per a l'exercici de les competències delegades, sempre que no sigui necessari o convenient que l'ORGT disposi d'un local propi, de propietat o de lloguer i sens perjudici de la contraprestació que l'Organisme de Gestió Tributària pugui convenir amb l'ajuntament per la utilització de les dependències municipals.

Regla desena. L'Organisme de Gestió Tributària adoptarà les mesures necessàries per a donar compliment a la normativa específica en matèria fiscal i tributària, a la de protecció de dades de caràcter personal, a la normativa sobre arxius i documents i a les especificacions contingudes en l'Ordenança general de gestió, inspecció i recaptació dels ingressos de dret públic municipals, la gestió dels quals ha estat delegada a la Diputació de Barcelona.

Pel que respecte a la normativa reguladora de l'administració electrònica i dels arxius i documents, l'Organisme de Gestió Tributària podrà procedir a la substitució de documents originals en suports físics per còpies electròniques de documents amb validesa d'originals i signats electrònicament. A més a més tots els documents generats per l'entitat local delegant i per l'ORGT, així com aquells presentats pels ciutadans, referits a l'exercici de la delegació -tant els de suport paper com els de suport electrònic i llurs còpies- es podran destruir d'acord amb el que estableix la normativa d'arxius i documents, les taules d'avaluació i els acords de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD).

Regla onzena. L'Organisme de Gestió Tributària reuneix la consideració "d'encarregat del tractament" respecte de les dades personals que l'administració delegant aporti, per tal de materialitzar la delegació efectuada, i adoptarà les mesures tècniques i organitzatives adequades per a la protecció de totes les dades personals, tant de les aportades per l'administració delegant com de les que aportin directament els contribuents.

A tal efecte, l'Organisme de Gestió Tributària únicament tractarà les dades facilitades per l'administració delegant conforme a les instruccions que rebí d'aquesta; no aplicarà o utilitzarà aquestes dades amb una finalitat distinta a l'objecte de la delegació i no comunicarà les dades a terceres persones, ni tant sols per a la seva conservació -llevat que la Llei General Tributària o qualsevol altra norma amb rang de llei ho autoritzi-, o què l'Organisme hagi de contractar prestacions de caràcter material o tècnic que comportin el tractament de les dades amb una empresa o empreses alienes; en aquest darrer supòsit el contractista de l'ORGT també tindrà la consideració d'encarregat del tractament.

Als efectes contemplats en aquesta Regla onzena, l'Organisme de Gestió Tributària queda expressament facultat per l'ajuntament delegant per tal d'efectuar les peticions d'informació amb transcendència tributària i comunicació o cessió de dades que es deriven dels articles 93, 94 i 95 de la Llei general tributària, o qualsevol altra norma que contempli dites comunicacions o cessions.

Les dades que trameti l'administració delegant s'incorporaran als fitxers de dades personals que corresponen de l'Organisme de Gestió Tributària, els quals van ser creats i regulats pel decret de la presidència de la Diputació de Barcelona i del seu Organisme de Gestió tributària de data 14 de desembre de 2010, publicat en el BOPB de data 17 de gener de 2011 i què figuren inscrits en el Registre de protecció de dades de Catalunya de l'Autoritat Catalana de Protecció de dades.

Les mesures de seguretat d'aquest fitxer són de nivell mig, d'acord amb allò establert al R.D. 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei Orgànica de protecció de dades de caràcter personal.

Regla dotzena. Son causes d'extinció de l'exercici de la delegació conferida, les següents:

1. El transcurs del termini de la vigència de la delegació o la no-pròrroga tàcita, d'acord amb allò que estableix la regla primera.
2. L'acord mutu entre l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona.
3. L'incompliment de les regles de la delegació contingudes en l'acord.
4. Qualsevol altra causa prevista per la normativa vigent.

CINQUÈ.- Notificar aquest acord de modificació de l'abast de la delegació a la Diputació de Barcelona, als efectes que, per la seva part, es procedeixi a l'acceptació de la modificació esmentada i un cop acceptada es publiqui aquest acord, per a general coneixement, juntament amb l'acord d'acceptació, tant en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona com en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i, també, en la seu electrònica de l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona.

La proposta és aprovada per unanimitat.

7 – PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula el Sr. Altozano i, fent referència al darrer ple celebrat, comenta que no cal que els plens extraordinaris es facin els dilluns, enmig d'un pont.

La Sra. alcaldessa respon que s'anava molt just de temps per aprovar i publicar la modificació d'ordenances dins del 2016, com és preceptiu, i per això es va convocar aquell dia, no es va fer per res més.

El Sr. Altozano demana com va quedar el tema de tornar a passar els fils per la façana d'una casa del C. Abat Oliba, perquè hi havia una part pública i una de privada i demana si es va passar factura.

La Sra. Elisenda Martí comenta que aprofitant una reparació que s'havia de fer de l'enllumenat del carrer, Tecníber va grapar un cable que penjava però que va ser una feina de mitja hora.

El Sr. Altozano diu que van ser els veïns els que van despenjar els fils per fer-hi obres i havien de pagar la feina de tornar-los a penjar.

La Sra. alcaldessa diu que ja demanaran el cost que tingué aquesta feina.

El Sr. Marc Graus demana perquè hi ha un pilot de rocs escampats sota el camp de futbol.

El Sr. Gangolells diu que són per posar dins de l'escorxat de l'aigua, al tram del camp de futbol al camí i del camí a la riera... convé posar-hi rocs perquè no vagi a més.

El Sr. Francesc Mas demana si es tracta d'un drenatge i no d'una escullera.

El Sr. Gangolells confirma que és per evitar que es vagi escorxant el camí.

El Sr. Altozano demana si s'han posat els reflectants a les pilones de l'av. Pau Casals.

La Sra. alcaldessa respon que n'han posat 4 de prova fa 3 setmanes i continuen drets i ja els acabaran de posar tots; s'ha esperat un temps perquè hi havia el dubte de si el material aguantaria.

El Sr. Altozano, fent referència al debat que hi hagué pel tema dels reductors de velocitat de l'av. Pau Casals, diu que a l'avinguda de Gironella només n'hi ha 1.

El Sr. Carles Navarro diu que és veritat, perquè ell va dir que n'hi havia 3, però hi comptava els 2 que hi ha anant cap al camp de futbol.

El Sr. Josep Subirana diu que en tot Gironella n'hi ha 7 o 8.

La Sra. Alcaldessa informa que el cost de les esquena d'ase de fora de l'avinguda també el pagarà en bona part la Diputació, amb una subvenció de 9.900 euros.

Sense més assumptes, s'aixeca la sessió, del que jo el secretari certifico.